

ОТ НЮ ЙОРК ДО... СОТИРЯ

... Тълпа деца и възрастни тичат с кирки и лопати по воящото сметище след всеки новопристигнал камион и сред мръсостията и смрадта събират празни консервени кутии, които продават за стар метал. Така евва ли може да се изкара повече от неколкостотин лева дневно. В самото село пък могат да се видят съборени тухлени бараки, като тухлите се продават на парче - за да се платят дълговете на обитателите им...

Мрачната картина е от населеното с роми село Сотиря край Сливен. Някои изкарват прехраната си, като берат билки в планината. Точно това село избра Обединеният ромски съюз, за да разпределат хуманитарна помощ по програма на фондация „Отворено общество“. Още сутринта хората се бяха събрали пред барака с гръмкото име Евангелистка църква /очевидно се използва и за селски клуб/ и очакваха камиона. Помощта бе солидна - погва литра олио, брашно, боб, ориз, сапун, макарони, лютеница... Пък и ромите предпочитат да получат продукти, вместо да ходят някъде да се хранят - имат си свои трагедии в готвенето.

Председателят на ОРС Васил Чапразов, председателят на общинската организация Георги Голов, представител на „Отворено общество“, и младежите и девойките от ОРС, които товареха и разтоварваха, бяха посрещнати с ръкоплясания. Кметът на селото също удостои „събитието“ с присъствието си. Който не се е зани-

мавал с хуманитарни помощи, може да реши, че не е голяма работа да разгадаш по един чувал с храна. Но всъщност организацията не е проста работа. Продуктите трябва да се закупят, пренесат в предварително осигурен склад, да се разфасоват, претеглят и разпределят в чувалите. Това си е сериозна хамалогия. Не на последно място - трябва да се охраняват, докато го ѹде време за раздаването. Трябва, естествено, и транспорт, трябва да се товари и разтоварва. Намериха се хора, които свършиха това доброволно. Списъците бяха изгответи от структурата на ОРС в селото. Бе възприет принципът, че всяко семейство, независимо колко деца има, пълнолетни или не, получава чувал с храна. Същото получават и самотните майки. В раздаването дейно участваха и хората от селската организация. След ръкоплясканията „за чихута Сорос“ /в ромския език тази дума не е обидна/, последваха по-скептични думи за г-н Голов. Чудесно е, че Джордж Сорос в далечната Америка се е сетил за ромите в Сливенско. Чувалът с храна обаче ще помогне да се заље гладът за две седмици, но няма да реши проблемите, в които ромите могат само сами да си помогнат. Плановете за бъдещето са да се обработват лозя на общинска земя. С това местните роми ще се справят, но в търсенето на пазари и в пласментта очевидно ще им трябва помощ. Според Георги Голов пътят е в учредяването на кооперация или в създаване-

то на звено към съществуваща вече кооперация в съседно село.

И тъй, самото раздаване. До едно време всичко вървеше прилично. Но... до едно време.

После се оказа, че има пропуснати в списъка. За щастие, организаторите бяха предвидили резерв. Появиха се и измамници. Най-често това бяха пълнолетни деца от получили вече помощ семейства. Подгонените от нуждата „измамници“ пък бяха жестоко осмивани и ругани от съселяните. Стигна се гори до грозни думи, а грозните сцени бяха предотвратени само от бързата и ефективна намеса на хора от ОРС.

В близкото село Трапоклово, където ромите са много помалко, нещата промекоха дело, с по-малко емоции и по-малко парадни приказки. Там общината, чийто секретар присъстваше на раздаването, е изразила готовност да предостави на ромите земя за обработка. Хората от ОРС подчертаха, че може да се помогне на тези, които сами си помагат. Няма да се ангажират обаче с настояване за помощ на семейства, на които е предложена земя, но не са я обработили.

... Село, което си изкарва прехраната от сметището. Жени с шалвари, които се кръстят в бараката, наречена Евангелска църква - докато синодите и мюфтийствата се карат кой е полегитимен, тук евва ли е надниквал друг Божи служител, освен пасторът. И това е парче от нашата България.

Сами Поликар

ЗЕМЕДЕЛИЕ

***

Прогнозира се продължаващо нарастване на производството, търговията и потреблението на картофи в световен мащаб. Това става заради повишеното търсене от страна на преработващата промишленост за производство на снаксове, пържени картофки. Някои от сортовете се използват за храна на животните. Тези, които се насочват към тази култура, няма да съркат.

***

Не закачайте мравките, ако те са в близост с нивата, на която ще садите картофи. Неразрушеният мравуняк е гаранция, че от лаврите на колорадския бръм-

бар няма да остане и следа. За мравките те са почти деликатес...

Ако все пак бръмбарите се появят, знайте, че миризмата на картофените клубени привлича тези гадинки. Ако искате да спасите картофите, покажат ли се зелените стъблца в картофените лехи, посипете почвата и растението около тях със стърготини от бреза, трепетлика или смърч. Сменяйте ги през седмица, докато приберете реколтата.

***

У нас е станала практика защитата на селското стопанство да става чрез пряка намеса: дотации, данъчни привилегии, митнически тарифи, докато в САЩ и раз-

витите капиталистически страни настърчаването на аграрния сектор става предимно чрез вътрешния пазар. Например през 1984 година чрез финансовата реформа Рейгъновото правителство съкрати данъците на населението и дребния бизнес и осигури по-високи доходи за потребителска консумация на вътрешния пазар с повече от 18 % в сравнение с предходната петилетка. В Япония пък беше проведена политика за чиста - без химикали и препарати селскостопанска продукция, която елеминира чуждестранните конкуренти на вътрешния пазар. Това са няколко от многото варианти за използване на добри идеи от добрия стопани. Вярно е, че тези страни имат традиции и изработен рефлекс за ориентация, които ние тепърва ще възстановяваме.